

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการ “ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า” ด้วยเหตุผลคือ “โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมืองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

สภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน กำหนดเวลาพิจารณา ๖๐ วัน (ครบกำหนด ๖๐ วัน วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐) คณะกรรมาธิการขอขยายเวลาพิจารณาออกไปอีก ๖๐ วัน ตามมติของที่ประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยงดใช้ข้อบังคับข้อ ๑๐๓ เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี (ครบกำหนด ๖๐ วัน วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐) เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วได้ เสนอรายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ บรรจุมติวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ จากนั้นในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และในวาระที่สามมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ และดำเนินการส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ

อนึ่ง คณะกรรมาธิการวิสามัญตั้งข้อสังเกตไว้ ๕ ประการดังนี้

๑. นิยามคำว่า “บริการ” (มาตรา ๕)

นิยามคำว่า “บริการ” นอกจากหมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้ หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึง การจ้างแรงงานแล้ว ตามเจตนารมณ์ยังให้ครอบคลุมถึงธุรกิจค้าปลีกด้วย

๒. รูปแบบองค์กร (มาตรา ๒๗)

๑) เนื่องจากการจัดโครงสร้างองค์กรมีหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่ขององค์กรที่มีภารกิจกำกับดูแล เต็มรูปแบบจะกำหนดโครงสร้างองค์กรมีหลายรูปแบบที่เป็นส่วนราชการ เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นต้น หรือกำหนดให้เป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล ธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำกับ

ดูแลเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย แต่กรณีสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้านั้น มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการแข่งขันการค้าของธุรกิจการค้าทุกประเภท จึงมีความแตกต่างจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ดังนั้น การจัดโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อแตกต่าง จำเป็นที่กระทรวงพาณิชย์จะต้องผลักดันให้องค์กรนี้มีผลงานเกิดความเชื่อถือเป็นที่ประจักษ์

๒) สำหรับกรณีโครงสร้างหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นที่เป็นองค์กรอิสระที่กำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เป็นต้น องค์กรอิสระที่กำกับดูแลและธุรกิจเฉพาะด้านเหล่านี้มีรายได้เพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องขอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่กรณีการจัดโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นดังที่ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น กล่าวคือ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีลักษณะที่จะต้องพึ่งพาแหล่งรายได้จากภาครัฐเป็นหลักและต้องขอรับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินประจำปี ซึ่งหากสำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้าไม่มีผลงานที่ประจักษ์ก็อาจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ตลอดจนอาจมีกระบวนการแทรกแซงการทำงานในขั้นตอนดังกล่าว อันจะส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระและคล่องตัวตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็นผลกระทบจากการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กรโดยมิใช่เป็นปัญหาข้อติดขัดในเชิงกฎหมายแต่ประการใด

๓. พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะที่บัญญัติไว้ โดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าสามารถพิจารณาประกาศกำหนดลักษณะพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเพิ่มเติมได้

คณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตว่า การกำหนดพฤติกรรมทางการค้าในลักษณะที่ไม่เป็นธรรม และก่อให้เกิดความเสียหาย ควรมีการพิจารณาพฤติกรรมดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(ก) กรณีที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ซึ่งเป็นผู้ให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในลักษณะแฟรนไชส์ ในการประกอบธุรกิจร้านค้าแบบสะดวกซื้อ (ซึ่งผู้รับสิทธิส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม) แต่ในขณะเดียวกันผู้ให้สิทธิดังกล่าวก็ดำเนินการประกอบธุรกิจเดียวกันโดยเปิดร้านค้าของตนเองในบริเวณท้องที่ใกล้เคียงกับร้านค้าของผู้รับสิทธิของตน ควรมีการกำหนดระยะห่างระหว่างกัน หรืออีกกรณีหนึ่งเป็นกรณีที่ผู้ประกอบการรายใหญ่เปิดร้านค้าปลีกในท้องที่ใกล้เคียงกับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดอันทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดไม่สามารถแข่งขันได้ ควรมีการกำหนดมิให้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีสาขาจำนวนมากเปิดสาขาในระยะที่ใกล้กับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดในระยะทางไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อเลี้ยงครอบครัวได้ และไม่เป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทใหญ่ที่จะเพิ่มสาขาได้

(ข) กรณีผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ ชายพันธุ์ไก่ไข่ให้แก่เกษตรกรซึ่งประกอบธุรกิจขายไข่ไก่โดยผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ดังกล่าวเองประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ด้วย และมีการทุ่มราคายาขายไข่ไก่ในท้องที่ที่ลูกค้าพันธุ์ไก่ไข่ของตนประกอบธุรกิจขายไข่ไก่อันทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นลูกค้าของตนไม่สามารถแข่งขันได้ รวมถึงกรณีสินค้าเกษตรอื่นที่มีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

กรณีดังกล่าวข้างต้นเป็นพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม จึงควรพิจารณาประกาศในอนุบัญญัติ กำหนดห้ามพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของ เบ็ดเตล็ด และเกษตรกรรายย่อยให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อดำรงชีพได้

๔. ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวน (มาตรา ๒๑)

ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน นอกจากจะต้องให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๑ วรรคสองแล้ว ยังต้องคำนึงถึงระยะเวลาการควบคุมตัวหรือการปล่อยตัวชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

๕. การรวมธุรกิจ (มาตรา ๕๑)

ผู้ประกอบการที่จะต้องขออนุญาตก่อนรวมธุรกิจนั้น ธุรกิจดังกล่าวจะต้องส่งผลให้เกิดการผูกขาด หรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด แต่สำหรับกรณีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการ ที่จะส่งเสริมการประกอบธุรกิจเพื่อประโยชน์ของประเทศในภาพรวม ดังนั้น การรวมธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ตามมาตรานี้ ไม่รวมถึงกรณีการรวมธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพราะผู้ที่ต้องขออนุญาต รวมธุรกิจต้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๕๐ และยอดเงินขาย ๕,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นไปซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่รวมถึงผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม จะไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ รับทราบรายงานผลการพิจารณาตาม ข้อเสนอของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ตามที่ กระทรวงพาณิชย์เสนอ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, http://www.senate.go.th/bill/bk_data/268-7.pdf)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๗๐ ก วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ หน้า ๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติ บางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมประกอบการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับบางประการ ไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมประกอบการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขัน ทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับ ดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมไม่มี ประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้นและมืองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อ พัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมประกอบการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๖ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายที่สำคัญ ๆ เช่น คำว่า (มาตรา ๕)

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการอันดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของนั้น

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ราคา” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดที่เกี่ยวข้องในสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกัน หรือที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ โดยให้พิจารณาตามคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ และด้านพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ

“ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดและยอดขายอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ การนับส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดให้นำรวมส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในตลาดใดตลาดหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย และให้ถือว่าบรรดาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒. คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (หมวด ๑)

๒.๑ กำหนดให้มี “คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอื่นอีก ๕ คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือก โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ (มาตรา ๗)

๒.๒ กำหนดให้กรรมการการแข่งขันทางการค้าต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในสาขาที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี (มาตรา ๘) โดยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด อาทิ มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี แต่ไม่เกิน ๗๐ ปี ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฯลฯ (มาตรา ๙) นอกจากนี้ ต้องไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการในห้างหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละ ๕ ของทุนทั้งหมด ในบริษัทใด หรือต้องไม่เป็นข้าราชการ หรือต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ หรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลในตำแหน่งหรืออาชีพดังกล่าวแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเลือก (มาตรา ๑๐)

๒.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาจำนวน ๙ คนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า โดยให้ประกาศรับสมัครบุคคลที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๘ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ จากนั้น ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครแล้วให้เสนอบัญชีรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้วให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการต่อไป ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒)

๒.๔ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการการแข่งขันทางการค้าคราวละ ๔ ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียง ๒ วาระ โดยวาระแรกเมื่อครบกำหนด ๒ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่า การออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ทั้งนี้ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ (มาตรา ๑๓)

๒.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหรือกรรมการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดซึ่งเป็นคู่กรณีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี (มาตรา ๑๖) แต่หากฝ่าฝืนมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๗๑ กล่าวคือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เช่น การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม การพิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ การพิจารณาดำเนินคดีอาญาตามที่มีผู้เสียหายร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๘ การพิจารณากำหนดโทษปรับทางปกครอง รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง การเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น การเสนอความเห็นและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายของรัฐด้านการแข่งขันทางการค้า การให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันทางการค้า ทำให้เกิดการกีดกันจำกัดการแข่งขัน หรือลดการแข่งขันทางการค้า อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เป็นต้น (มาตรา ๑๗)

๒.๗ กำหนดให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาก่อนออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป (มาตรา ๑๘)

๒.๘ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเห็นว่า การดำเนินการสอบสวนกรณีใดเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดที่มีความซับซ้อน จำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวน สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางคดีอาญาซึ่งแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานอัยการ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นตำรวจ และผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบัญชีหรือสาขาอื่น ๆ ที่จำเป็น เป็นอนุกรรมการสอบสวน (มาตรา ๒๑) ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๒๔)

๒.๙ ในกรณีที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีความเห็นควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยประธานกรรมการ ส่งสำนวนความเห็นที่แย้งไปยังอัยการสูงสุด หากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนพร้อมความเห็นที่แย้งดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการทราบ ในกรณีนี้ให้ประธานกรรมการและอัยการสูงสุดร่วมกันตั้งคณะทำงานประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละผ่านจำนวนฝ่ายละเท่ากัน โดยมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อส่งคดีต่อไป (มาตรา ๒๕)

๒.๑๐ การฟ้องคดีอาญาและการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามพระราชบัญญัตินี้ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ (มาตรา ๒๖)

๓. สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (หมวด ๒)

๓.๑ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีสำนักงานแห่งใหญ่ ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้ (มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘)

๓.๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เช่น รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ การติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้และรายงานต่อคณะกรรมการ ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับการสินค้า การบริการ และพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทาง และให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ จัดทำฐานข้อมูลขนาดตลาดสินค้าหรือบริการ การรับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา การแลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมดำเนินการในการเจรจาทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน การจัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า ตลอดจนการประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง รับผิดชอบตามที่กำหนดในกฎหมาย เป็นต้น (มาตรา ๒๙)

๓.๓ กำหนดให้มีเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นผู้รับผิดชอบ การปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน (มาตรา ๓๐) ทั้งนี้ ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอน เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (มาตรา ๓๑) และให้เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ากำหนด (มาตรา ๓๔) โดยให้เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี ซึ่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ (มาตรา ๓๕)

๓.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เช่น การบรรจุแต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงาน และลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง แต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน หรือการวางระเบียบการวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด เป็นต้น (มาตรา ๓๘)

๓.๕ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือ บุพการีของคู่สมรสของเลขาธิการ ต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในนิติกรรมที่ทำกับสำนักงานหรือในกิจการที่กระทำ ให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้นไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๔๑) นิติกรรมหรือกิจการใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามหลักความมีส่วนได้เสียตามมาตรา ๔๑ ย่อมไม่มี ผลผูกพันสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (มาตรา ๔๒)

๓.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าดำรง ตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือ ธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้ออกจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี (มาตรา ๔๓) แต่หากฝ่าฝืนมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๗๑ กล่าวคือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓.๗ กำหนดที่มาของเงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขัน ทางการค้า เช่น เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๕๑ หรือเงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม เงินอุดหนุน ค่าธรรมเนียม ดอกผลหรือผลประโยชน์ เป็นต้น (มาตรา ๔๔)

๓.๘ กำหนดให้บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ได้รับจาก การดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและ ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา เป็นต้น โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (มาตรา ๔๕) แต่ค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้านำส่งคลังเป็นรายได้ แผ่นดินโดยเร็วเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี (มาตรา ๔๖)

๓.๙ กำหนดให้ทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่อยู่ในความรับผิดชอบ แห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานมิได้ (มาตรา ๔๘)

๓.๑๐ กำหนดในการจัดทำงบการเงินและบัญชีทำการของสำนักงาน โดยในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานแล้ว ทำบันทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา นอกจากนี้กำหนดให้สำนักงาน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงิน แผ่นดิน (มาตรา ๔๙)

๔. การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม (หมวด ๓)

๔.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะอย่างหนึ่งอย่าง ใดดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม (๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้า ของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือ ให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น (๓) ระบุ งด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด (๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร (มาตรา ๕๐) แต่หากฝ่าฝืนมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๗๒ กล่าวคือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๒ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่ง ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายใน ๗ วันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ทั้งนี้ การรวมธุรกิจดังกล่าวให้หมายความรวมถึง (๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริกรรวมกับผู้บริกร อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลงหรือ เกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น (๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วน of ธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการ (๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วน of ธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการ (มาตรา ๕๑)

๔.๓ ในการพิจารณาอนุญาตการรวมธุรกิจ โดยให้คณะกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ การขอขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน ๑๕ วันโดยให้คณะกรรมการพิจารณาอนุญาต โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามควรทางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม และอาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติก็ได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้รวมธุรกิจทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย แต่ถ้าหากผู้ประกอบธุรกิจไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของคณะกรรมการดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (มาตรา ๕๒)

๔.๔ ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจ ต้องดำเนินการตามระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วนได้โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้ (มาตรา ๕๓)

๔.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขันในตลาดเดียวกันกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายหรือเงื่อนไขทางการค้าใด ๆ ที่ส่งผลต่อราคาสินค้าหรือบริการ (๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิต ซื้อ จำหน่าย หรือบริการตามที่ตกลงกัน (๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ (๔) กำหนดแบ่งห้องที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องถิ่น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น (มาตรา ๕๔) แต่หากฝ่าฝืนมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๗๒ กล่าวคือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดเงื่อนไขตามทีระบุไว้ในมาตรา ๕๔ (๑) (๒) และ (๔) ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มีคู่แข่งในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน (๒) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการ โดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น (๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน (๔) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือ การบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน (๕) ความตกลงร่วมกันในลักษณะอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๕๕) แต่หากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๒

๔.๗ กำหนดกรณียกเว้นไม่นำบทบัญญัติมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้ (๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคนิคหรือเศรษฐกิจ (๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาระหว่างผู้ประกอบธุรกิจในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้ใช้สิทธิในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือให้ผลตอบแทนอื่นใดตามที่ระบุในสัญญา (๔) ลักษณะข้อตกลงหรือรูปแบบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ การตกลงร่วมกันตาม (๒) และ (๓) ดังกล่าวข้างต้นต้องไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินความจำเป็นโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย (มาตรา ๕๖)

๔.๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) กีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม (๒) ใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม (๓) กำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม (๔) กระทำการในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๕๗)

๔.๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจในประเทศทำนิติกรรมหรือสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจในต่างประเทศฯ อย่างไม่มีเหตุผลอันสมควร อันก่อให้เกิดพฤติกรรมการผูกขาดหรือจำกัดการค้าอย่างไม่เป็นธรรม และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและผลประโยชน์ของผู้บริโภคโดยรวม (มาตรา ๕๘)

๔.๑๐ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเป็นการล่วงหน้าในเรื่องเกี่ยวกับการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕๐ การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ ตามขอบเขตและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕๙)

๔.๑๑ ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืน มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำนั้นได้ ทั้งนี้หากผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งแต่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง (มาตรา ๖๐)

๕. พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๔)

๕.๑ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการ โดยคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบประกอบการพิจารณา (๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการหรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบ ตรวจสอบค้นและยึด หรืออายัดเอกสาร พยานหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและดำเนินคดี (๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๖๓) แต่หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่มีโทษทางอาญาตามมาตรา ๗๓ กล่าวคือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ หากผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการเข้าไปตรวจ

ค้น และเก็บหรือนำสินค้าตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์ กำหนดโทษสูงขึ้น คือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๕.๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร (มาตรา ๖๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๖๗) และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๖๘)

๖. การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย (หมวด ๕)

๖.๑ กำหนดให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นได้ ซึ่งในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายโดยให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖๙) แต่ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับรู้ความเสียหายหรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป (มาตรา ๗๐)

๗. บทกำหนดโทษ (หมวด ๖)

๗.๑ กำหนดโทษทางอาญา

๑) ในกรณีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (ประธาน รองประธาน กรรมการ ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด...) หรือมาตรา ๔๓ (เลขาธิการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗๑)

๒) ในกรณีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ (ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะที่กำหนด) หรือมาตรา ๕๔ (ห้ามผู้ประกอบการกระทำการอันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันเกี่ยวกับกำหนดราคา จำกัดปริมาณ กำหนดข้อตกลง กำหนดแบ่งท้องที่ เป็นต้น) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ ในกรณีกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจกำหนดโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗๒)

๓) ในกรณีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ รวมถึงการเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบการอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ตลอดจนในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลถ้าการกระทำความผิดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการซึ่งมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิดผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ไว้ด้วย (มาตรา ๗๔ - มาตรา ๗๗)

๔) กำหนดให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ความผิดตามมาตรา ๗๒ ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง (มาตรา ๗๘) และกำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการกระทำการแทนได้ (มาตรา ๗๙)

๗.๒ กำหนดโทษทางปกครอง

๑) ในกรณีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง (ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายใน ๗ วันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่ (มาตรา ๘๐)

๒) ในกรณีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคสอง (ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดที่จะกระทำการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดต้องได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการ) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ (ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจต้องดำเนินการตาม ระยะเวลาและเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละ ศูนย์จุดห้าของมูลค่าธุรกรรมในการรวมธุรกิจ (มาตรา ๘๑)

๓) ในกรณีผู้ใดที่ฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ กำหนดโทษปรับทางปกครอง ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด (มาตรา ๘๒) ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๖๐ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหกล้านบาทและปรับอีกในอัตราไม่เกินสามแสนบาทต่อวัน ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่ (มาตรา ๘๓) รวมถึง ในกรณีที่เป็นิติบุคคลถ้าหากการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับผิดชอบตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (มาตรา ๘๔)

๔) ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรง แห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด (มาตรา ๘๕)

๘. บทเฉพาะกาล

๘.๑ ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๒๗๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ (มาตรา ๘๖)

๘.๒ กำหนดให้อธิบดีกรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง เลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันการค้าครั้งแรก (มาตรา ๘๗)

๘.๓ เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติ ให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว ไม่เกิน ๒ คราว คราวละไม่เกิน ๒ ปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม (มาตรา ๘๘)

๘.๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันพ้น กำหนดเวลาตามมาตรา ๙๐ เป็นราชการของกรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานดังกล่าวได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (มาตรา ๘๙)

๘.๕ ข้าราชการตามมาตรา ๘๙ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า ให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับผู้ไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงาน ให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าให้เป็นไปตามอัตรากำลัง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างตามที่คณะกรรมการกำหนด และให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและ

ค่าจ้างของกรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานของสำนักงาน ให้ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้านับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ทั้งนี้ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๙๐) ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณของกรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (มาตรา ๙๑) นอกจากนี้ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออกตาม พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือ ระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙๒)

๙. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

๙.๑ การขออนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง	ครั้งละ	๒๕๐,๐๐๐ บาท
๙.๒ การขอให้วินิจฉัยตามมาตรา ๕๙	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐ บาท
๙.๓ ค่าคัดหรือรับรองสำเนาคำสั่งตามมาตรา ๕๒		
คำวินิจฉัยตามมาตรา ๕๙ หรือคำสั่งตามมาตรา ๖๐	หน้าละ	๑๐๐ บาท

นางวนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ